

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din iezerul Sevastei

În zi de sărbătoare mărturisitoare de credință în cer și pe pământ, Eu, Domnul Iisus Hristos, intru cuvânt în cartea Mea cea de azi pe pământ, carte scrisă spre mărturie, și din care mulți iau mângâiere și credință, căci Eu, Mielul lui Dumnezeu, am deschis-o, precum este scris să fac aceasta, să deschid pecețile cărții cea cu șapte peceți și s-o las să grăiască pe pământ spre adevărarea lucrărilor Mele la sfârșit de timp, când Tatăl Îmi spune să grăiesc și să păstoresc neamurile cu toiag de fier, cu glasul cuvântului Meu, iar cel ce va crede fericit va fi, mântuit va fi, căci va face apoi el faptele lui Dumnezeu, fața Mea și viața Mea în om în mijlocul oamenilor, căci am nevoie de mărturisitori cu viața lor cea plăcută Mie în ei, ca să vadă lumină cei ce nu văd și ca să priceapă pe Domnul și să meargă apoi pe calea cea cu adevăr pe ea.

Cobor în mijlocul tău cuvânt, poporul Meu. Tu ești poporul cuvântului Meu. Nu se îngărădesc prea mulți între cei ce dau să fie fericiți ascultând cuvântul Meu din mijlocul tău și împlinindu-l pe el peste viața lor, căci Eu am spus: *«Fericiți cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el!»*.

E zi de mărturisire de credință, e sărbătoare de sfinți mărturisitori, cărora Eu, Domnul, le-am dat pe pământ darul credinței sfinte și darul mărturisirii apoi. Din timp în timp am presărat pe pământ dovada mărturisirii despre adevărul lui Dumnezeu, căci cei necredincioși sunt cât frunza și iarba și trebuie rușinați pentru împietrirea lor, pentru nepăsarea lor de Dumnezeu și de viață, pentru prigonirea Mea dintre oameni, căci Eu am sălășluit mereu pe pământ în cei săraci cu duhul, care sunt credincioși lui Dumnezeu în mijlocul necredinței oamenilor, și prin ei am lăsat faptele Mele între oameni, lucrarea Mea, prin cei credincioși lucrată, și care M-a dovedit pe Mine Dumnezeu al lor.

O, ce zarvă pe pământ, ce pompă în numele credinței, față în față cu cei ce au mărturisit cu sânge mucenicesc lucrarea credinței în Mine în mijlocul oamenilor! M-am uitat din mijlocul cerului la cei mari ai bisericii neamului român când au prohodit ei pe ultimul ierarh plecat dintre ei. O, câtă pompă, câtă slavă omenească față în față cu slava durerii Mele pe drumul Golgotei, când gloată mare Mă scuipa și Mă hulea și Mă biciuia ca să duc crucea, pe care am fost apoi răstignit de cei ce-și ziceau slujitori ai lui Dumnezeu! O, câtă cinste am văzut adusă unui om în numele credinței, față în față cu jertfa Mea cea sângeroasă, sau cu jertfa cea cu sânge a celor patruzeci de mucenici când ei au pecetluit cu sângele lor mărturisirea credinței în Dumnezeu pe pământ în vremea lor în cetatea Sevastei!

O, cât Mă doare când văd câtă slavă își dau oamenii unii altora în numele Meu! Îmi săgează mereu, mereu inima păcatul semeției din om și dintre om și om. Se hrănesc unii pe alții cu duhul slavei trecătoare slujitorii de biserică și-Mi dau să beau acest amar pahar. O, cum de nu se uită ei la Mine cum am fost Eu pe pământ între oameni! Cum de nu se uită ei la apostolii Mei cei de atunci! M-am uitat acum câteva zile, M-am uitat din mijlocul sfinților la fățarnicia lor, a arhierilor bisericii când au dat să dea scaun de slavă altui înscăunat în locul celui plecat de pe el. S-au adunat arhierii ca să numească ei pe cel vrednic. Cine mai are nevoie de Dumnezeu între ei? O, nu-i loc pentru Mine între ei, căci acolo lucrează mita și duhul cel necurat al fățarniciei și al măririi de sine, pe care sfinții și părinții au apăsă mereu cu degetul ca pe cei mai aprigi dușmani ai mântuirii omului între Mine și om, păcate care-L scot pe Dumnezeu din om și care-L hrănesc pe el cu orbirea, care se vede peste tot cum domnește, îmboldindu-l pe om ca să nu-L vadă pe Dumnezeu martor al nedreptăților aduse Lui de către cei ce se joacă de-a viața în numele Lui. O, cum să încapă între ei cel credincios Mie și nu lor?

O, fii necăjiți și năpăstuiți pe pământ, o, turmă nemângâiată și neoblojită de păstori miloși, o, nu știți, fiilor, cine vă ia vouă laptele și lâna! O, turmă oropsită și înjosită de cei ce stau peste tine slujitori în numele Meu, auzi glasul Meu și te mângâie cu el în durerea ta, că vin în calea ta cuvânt ca să te păstoresc, căci păstorii de peste tine n-au milă de tine, și s-au pus păstori unii pe alții ca să te jupoaie, tată, căci sunt necredincioși Mie și ție, iar tu nu te ridici ca să prinzi curaj și ca să iei putere și nădejde, ca nu cumva cei ce stau peste tine în nume de păstori să te vândă, tată.

Mă voi scula să fac dreptate și tainic voi lucra. De șapte mii de ani lucrez tainic, căci altfel nu pot să lucrez între oameni. Acum două mii de ani am biruit atât de măreț împotriva celor ce M-au suit pe cruce ca pe un răufăcător, crezând ei că M-au terminat de tot, dar ei nici azi nu vor să știe și să înțeleagă că Eu am biruit și nu ei. Împărații păgâni n-au priceput în nici o vreme îndeajuns că Eu am biruit mereu împotriva lor prin cei credincioși ai Mei și prin cruce.

S-a bucurat împăratul cel din vremea jertfei celor patruzeci de mucenici sărbătoriți azi în duh de biserică, dar mucenicii Mei au biruit ei atunci împotriva lui, și nu el împotriva lor, și au biruit ca Mine, nu ca omul cel neputincios, și iată, nu înțeleg nimic, nimic cei necredincioși, căci sunt împietriți, dar înțeleg fiii credinței. Pe vremea apostolilor Mei ei erau cei biruitori, ei, cei prigonți și urmăriți din loc în loc de mai-marii de peste oameni, căci ei așezau din loc în loc lucrător duhul mărturisirii, credința în Hristos Cel prigonit, Fiul lui Dumnezeu. Nu înțeleg aceasta cei orbiți de duhul slavei deșarte, dar Eu, Domnul și cu cei credincioși Mie, suntem pe pământ sprijinul Tatălui Savaot, lucrare pe care n-o pricep cei amăgiți de duhul slavei trecătoare, din care ei se hrănesc cu multă lăcomie, cu mult acest păcat.

Grăiesc cu durere dumnezeiască și suspin în cuvânt, că strămtă Mi se face calea de la cei ce Mi-o îngrămădesc sub pașii lor ca să nu se vadă ea, ca să nu se audă ea, ci numai pașii lor să se audă. Am însă și altfel de grăire, și toată lumea vede că Eu, Domnul, merg și-Mi fac cale să merg și să-i înspăimânt pe cei necredincioși, care nu Mă mai socotesc pe Mine și pentru care Eu sunt nimic, în vreme ce Eu sunt Domnul a toate câte sunt, și am sfinții mărturisitori mării Mele, pentru care ei au mărturisit și au biruit și au luat de patrie a lor cerul, locul unde locuiește Domnul și sfinții Săi. Amin.

— *Din țara slavei sfinților Tăi biruitori grăim noi peste pământ în ziua noastră de sobor între sfinți, Doamne. O, cei ce nu cunosc căile Tale și lucrările Tale, aceia se vădesc singuri pe ei înșiși că nu sunt ei cei ce Te cunosc, chiar când ei stau în numele Tău pe scaune peste gloate, și se cunosc aceia că nu cunosc umbletul Tău și lucrarea Ta între oameni. N-a fost în nici o vreme altfel. Oameni îndrăzneți și-au dat unii altora loc pe scaune în numele Tău și au dus cu vorba gloatele și au domnit fără dragoste de Dumnezeu peste oameni și fără dreptate, și n-au iubit aceștia în nici o vreme pe sfinții Tăi mărturisitori, ci, din contra, i-au prigonit, i-au înjosit, i-au umilit și i-au numit nebuni. Iată-i și pe cei de azi mari pe scaune de biserică cum râd de poporul cuvântului Tău de azi! Noi, cei patruzeci de mucenici mărturisitori în vremea noastră pe pământ, îi întrebăm pe aceștia dacă știu ei să spună oamenilor cu adevărat ce înseamnă sectă când ei rostesc acest cuvânt peste cei credincioși lui Dumnezeu cu viața și cu fapta lor. Îi aude cerul cum îi numesc ei sectă pe purtătorii de Dumnezeu în zilele acestea. Din duh de orbire spun ei așa.*

O, țineți-vă gura, voi, cei ce nu voiți să grăiți adevărul, ci îl strâmbați înadins ca să rătăciți omul! Fiți cumiți, ca să vă ierte Domnul pentru rugăciunile celor credincioși! Lăsați mândria, lăsați minciuna, căci sunt de la diavolul! Nu puteți să-i loviți pe cei credincioși atunci când loviți, ci în voi loviți când dați să faceți lovituri, când dați să vă faceți apărători credinței față în față cu cei binecredincioși. Fiți cumiți, că nu e de glumit cu Scriptura descoperirii fiilor lui Dumnezeu! Ei sunt cei credincioși duhului descoperirii, prin care Domnul a lucrat mereu pe pământ pentru adevărarea lucrărilor Lui. Dacă nu puteți să vă umiliți și să cunoașteți lucrările lui Dumnezeu prin cei credincioși, fiți măcar cumiți și spuneți Domnului în taină: „Doamne,

pentru rugăciunile celor ce cred, ai milă de noi când vei cerceta lumea!“ *O, fiți cuminți, că nu e minciună mersul Domnului cu poporul Său în zilele acestea! Amin.*

O, miluiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează-l și ridică-l de ajutor pentru mântuirea celor necredincioși și mergi cu el spre biruința Ta, Doamne, și a sfinților Tăi. Amin.

— O, sfinți mucenici, ostași cu credincioșie ați fost împăratului pământesc și ați biruit pentru el pe dușmanii lui, iar când ați fost puși să vă închinați la ceea ce nu înseamnă Dumnezeu v-ați ridicat tari și ați stat de partea Împăratului ceresc, mărturisitori tari, rușinând necredința împăratului pământesc și a slujitorilor lui. Așa rușinez Eu azi prin fiii cuvântului Meu pe cei ce se luptă cu Mine pentru slava lor, numai că Eu nu le iau slava, ci doar ei se tem de aceasta. O, nu le iau nimic, căci Eu n-am împărăție în lumea aceasta, iar ai Mei credincioși sunt mari în împărăția Mea, care este cu ei, nu în împărăția lor, a celor necredincioși. Ce frumos a fost arhiereul Meu cel dintre ei în vremea alegerii celui vrednic de scaun după socotința lor! O, ce frumos este el față de ei, ce mare! Ei înțeleg că mărirea fiilor slavei Mele este mare și se tem ca niște fricoși ai veacului cel trecător.

O, nu vă mai temeți, voi, cei ce vă țineți bine cu mâinile amândouă de scaunele pe care vi le alegeți să stați! Nimeni nu vă ia vouă scaunele voastre. Aveți însă nevoie și de Dumnezeu, dar voi nu vreți să știți aceasta. V-aș învăța ce să faceți, ca să vă fie bine pe pământ cu Dumnezeu, vouă și turmei nepăstorite, căreia voi îi sugeți laptele și îi luați lâna, dar sunteți prea mândri ca să vă aplecați pentru ca să vă învăț, numai că Eu am și altfel de grăire și pe toate le fac când voiesc și tainic lucrez, ca și acum două mii de ani când s-au temut cei mari că le voi lua Eu scaunele, dar ei au rămas pe scaunele lor, iar Eu M-am slăvit cu slava Mea cea de la Tatăl, așa cum ei nu se așteptau, căci au fost necredincioși, și tot așa sunt și azi, și au plată cu cei necredincioși.

O, poporul Meu, să dai, tată, cuvântul Meu, să-l pui în piață ca să fie văzut și luat, iar tu ai grijă să fii copilul Meu, iar Eu să-ți fiu Dumnezeu, fiule. Când greșești scoală-te și spune-Mi să te iert. Când strigi la Mine spune-Mi să te ascult. Când îți cer să Mă ascuți ascultă-Mă, tată, că am mult lucru de lucrat, și Mă ajut cu credința ta ca să lucrez. Pace ție! Eu te împuternicesc să stai cu Mine, să poți cu Mine, și prin harul Meu tu poți și ești, nu prin puterea ta.

Eu, Domnul, te îmbrățișez în cuvânt de câte ori Mă las peste tine cuvânt. Eu, Domnul, sunt acoperământul tău, poporul Meu, și e mare peste tine ocrotirea Mea și a sfinților Mei. Amin, amin, amin.

9/22 martie 2011